

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (andra avdelningen) av den 3 juli 2008 –
Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland**(Mål C-215/06) ⁽¹⁾**(Fördragsbrott — Underlåtenhet att bedöma inverkan på
miljön av projekt som omfattas av tillämpningsområdet för
direktiv 85/337/EEG — Godkännande i efterhand)**

(2008/C 260/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Lawunmi och D. Recchia)

Svarande: Irland (ombud: D. O'Hagan, J. Connolly, SC och G. Simons, BL)

Saken

Fördragsbrott – Artiklarna 2, 4 och 5–10 i rådet direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226) – Underlåtenhet att vidta åtgärder för att säkerställa att projekt som omfattas av direktivets tillämpningsområde underkastas en miljökonsekvensbeskrivning

Domslut

1) Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 4 och 5–10 i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt såväl före som efter det att detta direktiv ändrades genom rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997

— genom att inte anta alla nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att projekt som omfattas av direktivets tillämpningsområde innan de genomförs helt eller delvis först bedöms med avseende på om det är nödvändigt att göra en miljökonsekvensbedömning och därefter om projekten kan få en betydande inverkan på miljön på grund av sin art, storlek eller lokali-

tering och säkerställa att de underkastas en bedömning av sin miljöpåverkan enligt artiklarna 5–10 i direktiv 85/337, och

— genom att inte anta alla nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att det innan det beviljades tillstånd för att uppföra en vindkraftsanläggning med anslutande bygg- och anläggningsarbeten i Derrybrien i grevskapet Galway gjordes en bedömning av arbetenas inverkan på miljön enligt artiklarna 5–10 i direktiv 85/337 i dess lydelse såväl före som efter det att direktivet hade ändrats genom direktiv 97/11.

2) Irland ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 178, 29.7.2006.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 juli 2008
(begäran om förhandsavgörande från Wojewódzki Sąd
Administracyjny we Wrocławiu (Polen)) – Alicja
Sosnowska mot Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu
Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu**

(Mål C-25/07) ⁽¹⁾

**(Mervärdesskatt — Direktiven 67/227/EEG och 77/388/EEG
— Nationell lagstiftning om villkoren för återbetalning av
överskjutande mervärdesskatt — Principen om skatterättslig
neutralitet och proportionalitetsprincipen — Särskilda
åtgärder som avviker från bestämmelserna i direktiv
77/388/EEG)**

(2008/C 260/04)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alicja Sosnowska

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Tolkningen av artikel 5 tredje stycket EG, artikel 2 i rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT 71, s. 1301; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 3) samt av artiklarna 18.4 och 27.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Nationell lagstiftning om omsättningsskatter i vilken, vad avser fristen för återbetalning av överskjutande belopp, mindre förmånliga villkor föreskrivs för skattskyldiga som påbörjar skattepliktig verksamhet och som är registrerade i egenskap av skattskyldiga som genomför gemenskapsinterna leveranser – Principen om skatterättslig neutralitet och proportionalitetsprincipen

Domslut

- 1) Artikel 18.4 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2005/92/EG av den 12 december 2005, och proportionalitetsprincipen utgör hinder för nationell lagstiftning som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, i vilken det, i syfte att möjliggöra kontroller som är nödvändiga för att hindra skatteflykt och skatteundandragande, föreskrivs om en förlängning från 60 till 180 dagar, från det att den skattskyldige har lämnat in sin mervärdesskattedeklaration, av den frist inom vilken den nationella skattemyndigheten ska återbetala överskjutande mervärdesskatt till en viss kategori skattskyldiga, såvida inte dessa har ställt en säkerhet på 250 000 PLN.
- 2) Bestämmelser som de som är aktuella i målet vid den nationella domstolen utgör inte "särskilda åtgärder som avviker [från bestämmelserna i sjätte direktivet]" och som ska hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande, i den mening som avses i artikel 27.1 i nämnda direktiv.

(¹) EUT C 69, 24.3.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 augusti 2008 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Montpellier (Frankrike)) – Utlämningsförfarande mot Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

(Mål C-296/08 PPU) (¹)

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Artiklarna 31 och 32 — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Möjlighet för den stat som verkställer framställningen om utlämning att tillämpa en konvention som antagits före den 1 januari 2004, men som är tillämplig i den staten sedan ett senare datum)

(2008/C 260/05)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Montpellier

Part i utlämningsförfarandet vid den nationella domstolen

Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Cour d'appel de Montpellier (Frankrike) – Tolkning av artiklarna 31 och 32 i rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1) – Möjligheten för en medlemsstat att i sina förbindelser med en annan medlemsstat tillämpa andra förfaranden än förfarandena enligt rambeslutet och, särskilt, förfarandena enligt Dublinkonventionen av den 27 september 1996 om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater – Den medlemsstat som utfärdat arresteringsordern har inte lämnat någon underrättelse angående bilaterala eller multilaterala avtal som de avser att fortsätta tillämpa – Möjligheten för den medlemsstat som verkställer arresteringsordern att tillämpa en konvention som antogs före den 1 januari 2004 men inte trädde i kraft i medlemsstaten förrän efter detta datum

Domslut

- 1) Artikel 31 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ska tolkas så, att den endast avser de fall där systemet med en europeisk arresteringsorder är tillämpligt. Detta är inte fallet när en framställning om utlämning avser gärningar som begåtts före ett datum som angetts av en medlemsstat i ett uttalande enligt artikel 32 i rambeslutet.